

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Socialpol.
Lst.
Barnar.
Tidstkr.

I detta nummer:

ges avslöjande glimtar från dubbleringen inom göteborgsk ungdomsverksamhet.

Bedragna ungdomar, en frän kommentar av *Erik Helldal*. Om ungdomsarbete i FN och Egypten berättar *Gay von Weissenberg*, Helsingfors.

Den trångbodda ungdomsbyrån presenteras på bildsidan och modellflygare från Kålltorp på föreningssidan. Pristävlingarna avgjorda.

Nr 1

FEBR. 1953

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
CENTRALKOMMITTÉN
FÖR UNGDOMSRÅDEN

PRIS 75 ÖRE

"Detta var den bästa tidning jag läst", utbrast välvilligt en göteborgslärare, sedan han plöjt igenom ett nummer av "Vi alla". Hans betyg överträffade förvisso alla de vackra värderingar, som några av våra läsare hade utformat för nr 6 (Examen med ettåring). Vi bör dock behärska oss med tanken, att det kategoriska uttalandet hade fått en betydligt mera nyanserad utformning i skrift.

Vad som fattas

Av

A. R. SUNDVALL

Men vi har faktiskt blivit positivt bedömda från många håll. I den mån våra granskare anfört betänkligheter, har de påpekat just den svaghet, som redaktionskommittéerna själva känt som den stora bristen. Kritiken återgives enklast med citat, sådana som "vi bör veta mer om varandra", "mähända för exklusiv" eller "bristande kontakt med föreningar och klubbar". Därtill säger dock en kritiker renhårigt: "Den saken är vårt eget fel."

"Vi alla" startade med slogan "Detta är Din nya tidning". Vi i redaktionskommittén har på många sätt — förfrågningar, påpekanden o. d. — fått bekräftat, att tidningen läses i alla kretsar, som sysslar med ungdomsfrågor. Men ömsesidigheten fattas. Våra läsare måste också bli våra medarbetare. Det var aldrig meningen, att redaktionskommittén skulle svara för tidningens hela innehåll, och så får det inte heller bli. Du och Din förening skall svara för någon del. Det kan gälla en för andra föreningsledare stimulerande rapport om program och resultat, meddelanden om nya rön eller förslag. Men det kan också vara fråga om att tillkännagiva föreningens mening i någon angelägen samhällsfråga. "Vi alla" är just till för att i vår jäktade tid freda en plattform för debatt.

Ordna det så att en föreningsmedlem får i uppdrag att kontinuerligt hålla "Vi alla" à jour med händelserna i Din förening!

Se till, att tidningens innehåll tages upp till behandling vid sammanträden! Säg ifrån, när Du själv blir indignerad! Vänta bara inte, att någon annan skall göra allt detta! "Vi alla" kan inte bli Din tidning utan Dej!

Ordna det så att en föreningsmedlem får i uppdrag att kontinuerligt hålla "Vi alla" à jour med händelserna i Din förening!

Se till, att tidningens innehåll tages upp till behandling vid sammanträden! Säg ifrån, när Du själv blir indignerad! Vänta bara inte, att någon annan skall göra allt detta! "Vi alla" kan inte bli Din tidning utan Dej!

Vi alla

— TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

REDAKTÖR: MARIANNE LINDSTRÖM

ADRESS: UNGDOMSBYRÅN

ANSV. UTG.: ANDERS SUNDVALL

Ö. HAMNGATAN 28 • GÖTEBORG • TELEFON 17 09 20
PREN.-PRIS KR. 4:— • POSTGIRO 49118

ÖRNEFELDTS TRYCKERI, GÖTEBORG 1953

DUBBLERINGEN

I GÖTEBORGS UNGDOMSARBETE

S A G T:

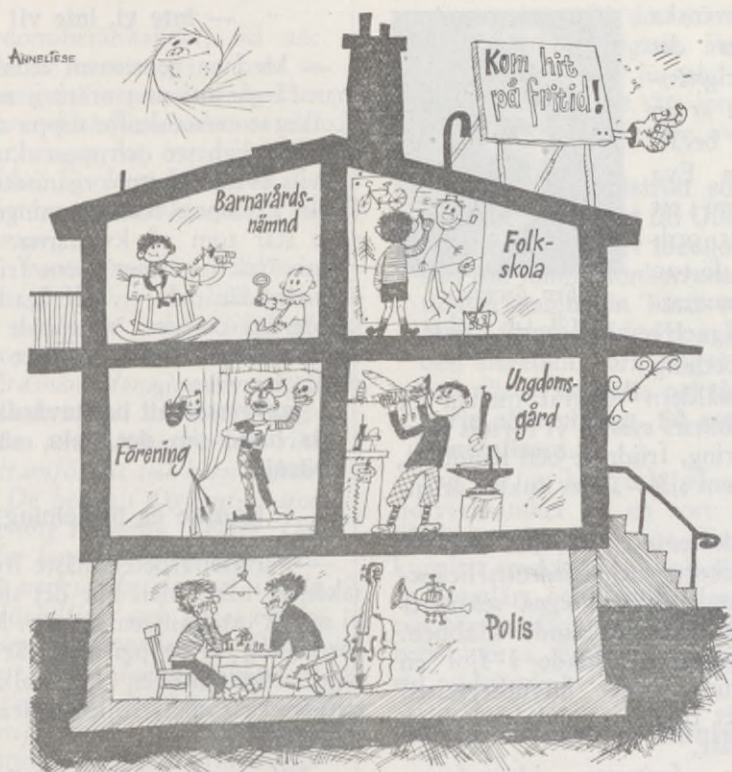
— Pojkarna och flickorna irrar omkring och vet inte vilket fritidsschema de skall skriva på, arbetsstugornas eller fritidsverksamhetens.

— Mitt i terminen försvann varenda elev till en roligare kurs.

— Arbetsstugorna är bäst (respektive överflödiga)!

— Ungdomsgårdarna får inte bli barnstugor.

Vill en ung göteborgare få hjälp med fritiden har han föreningar, ungdomsgårdar, barnvårdsnämndens arbetsstugor, folkskolornas fritidsverksamhet och numera också polisen att välja mellan. På många håll arbetar man ungefär på samma sätt. Verksamheterna kolliderar osmidigt och när det gäller arbetsstugor och fritidsverksamheten förekommer de till och med ofta i samma lokaler. I ungdomsbetänkandet påtalas den

slentrianmässiga dubbleringen med skärpa. I sammanhanget framhålls dessutom hur barn på alla håll favoriseras på ungdomens bekostnad.

Första steget mot en göteborgsk bättring togs i slutet av januari. Vid ett livligt möte tillsattes en kommitté för att granska framförallt konkurrensen mellan arbetsstugor och fritidsverksamhet.

Från barnavårdsnämnden tillsattes överlärare Frans Ivarsson, slöjdlärare John Odesjö, ungdomskonsulent Kjell Andersson, från folkskolans sida över-

för det första

När västsvenska isarna tillåter det åker vi hastighetsåkning, som är en rolig sport, berättar 24-åriga Eva Bergquist, som i ett par år varit ordförande för de 120 pigga medlemmarna i Kvinnliga IK Sport, en förening där medlemsåldern varierar mellan 13 och 50 år. Annars sysslar vi förstas mest med orientering, fröidrott och handboll, säger Eva, som själv är en duktig orienterartös.

— Vi diskuterar en hel del om inte orienterarflickorna och fröidrottsflickorna borde samla sig till egna sektioner inom den alltmer svällande klubben. Handbollsflickorna bildade i fjol en egen avdelning under huvudstyrelsen och resultatet blev gott. Klubben blev lätthanterligare.

Önskemål: fortsatta idrottsframgångar!

Eva Bergquist
Ordf. i Kvinnliga
IK Sport

förmyndare Helge Nyberg, folkskolinspektör Bertil Björseth, skolkurator Vilhelm Johansson och folkskollärare Eugen Palmblad.

Några avslöjande glimtar om bristen på samarbete ges i följande intervjuer:

— Två fritidsscheman läggs fram i folkskolorna, när terminen börjar, ett från den egna fritidsverksamheten och ett från arbetsstugorna. Eleverna springer fram och tillbaka och vet inte var de skall skriva på till en början. Det blir oro i bägge lägren, säger slöjdlärare John Odesjö, föreståndare för barnavårdsnämndens arbetsstugor.

— Det är en samhällsangelägenhet att det inte blir konkurrens om medlen. Just nu får barnavårdsnämnden och fritidsverksamheten 225.000 kr. tillsammans. Blir det fråga om indragning tigger båda sidor ivrigt:

— Inte vi, inte vi!

— Med en gemensam ledning skulle man få garanti mot orättvis indragning, skolkuratorerna skulle slippa dela sig på två myndigheter och man skulle slippa en viss tveksamhet i organisationen. Ett färskt exempel: Badinrättningen i Bjurslätt står tom på kvällarna. Man vill ordna "lek i vattnet" som fritidssysselsättning där och vi tillfrågades om vi kunde åta oss det. Vi gjorde det, men det borde ha varit självklart vart man skulle ha vänt sig.

Jag gissar att barnavårdsnämnden får hand om det hela, säger John Odesjö.

Kanske en fördelning?

— Parallellarbetet måste hyfsas, den saken är klar. Men hur det ska ske får vi se när utredningen är klar. Kanske en fördelning av uppgifterna är lämplig, säger föreståndaren för folkskolornas fritidsverksamhet, folkskollärare Eugen Palmblad.

Ett exempel: i Majorna ligger ungdomsgården vid Timmersmansplat-

sen och inte långt därifrån finns Karl Johansskolan med både arbetsstuge- och fritidsverksamhet. Ibland kan ju samma sysselsättning vara igång på alla tre ställena och alla tre formerna drivs med stadens medel. Är det tunt med besöken på en plats finns ingen som samarbetsvis upplyser om det.

— Om det blir samordning skall den frivilliga föreningsverksamheten dras in i den, vill skolkurator Vilhelm Johansson. Det har hänt oss att folkskolekurser avfolksats mitt i terminen, därför att en förening startat någon kurs, som lockat eleverna till sig. Det är enklare med enhetlig ledning.

— Den har spårat ur!

Men naturligtvis är det inte bra om det goda som finns raseras. Delvis har

CITAT

ur ungdomsbetänkandet, sid 26:

— *Det är utan tvakan så att vi i Göteborg har ett stort behov av ungdomsverksamhet medan vi allt för hårt engagerat oss i fritidsverksamhet för barn för vilka det f. n. icke synes lida någon brist på arrangemang.*

Den kommunala fritidsverksamheten, bedriven av olika kommunala organ, är ganska likartad. Så är exempelvis förhållandet med barnavårdsnämndens arbetsstugor och folkskolornas fritidsverksamhet. Dessa verksamhetsformer riktar sig framförallt till barn i skolåldern. De bedrivs därjämte i stor utsträckning i samma lokaler. Det förefaller kommittén som om dessa båda verksamhetsformer skulle kunna förbilligas och göras effektivare om de samordnades. Det är även av vikt att denna verksamhet arrangeras så att den fungerar som ett komplement till ungdomens egen fritidsverksamhet i föreningar och ungdomsgårdar.

folkskolornas fritidsverksamhet spårat ur. Den var liksom arbetsstugorna menade som förebyggande sysselsättning för initiativlösa eleverna med anpassnings-svårigheter. I stället ordnar man en mängd pretentiösa kurser, som i och för sig är utmärkta, och suger upp de bästa eleverna. Vi kanske får försöka hitta tillbaka till ursprungstanken!

Två fritidsdamer med varsin chef.

— Borta på Märten Krakowsgatan har vi en handarbetslärarinna som undervisar i sylöjd i barnavårdsnämndens regi och en småskollärarinna som undervisar i "smålekar" med korgflätning och annat i folkskolans regi. Det verkar givetvis egendomligt säger tillsyningslärare E. W. Hergren.

När jag tog arbetet som föreståndare för fritidsverksamheten i Odindistriktet var det min avsikt att skära ner verksamheten, inte till det minsta möjliga, men till det berättigade. Folkskolornas arbete konkurrerar ju med de ideella föreningarnas på ett sätt som jag bland annat själv haft känning av i kristligt föreningsliv.

I vårt stora distrikt som sträcker sig från Järntorget till Olskrokstorget finns en uppsjö av ideella föreningar och där känns konkurrensen från fritidsverksamheten hård och onödig. Men i ytterområden som Lödöse kan den däremot vara högst nödvändig och där sysselsätts också 200 ungar varje eftermiddag. Så man kan inte generalisera.

Jag har inriktat mig på att odla fritidsverksamhet av en sort som barnavårdsnämnden inte har. En sjukvårdskurs har tredubblats, skolkök för pojkar är populärt och frivillig engelska nyttigt för somliga. Ingenting finns på arbetsstugorna. En samordning är emellertid nödvändig!

Överproduktion på barnverksamhet.

Allt för mycket av staden och även föreningarnas fritidsverksamhet rik-

tar sig till barnen. Man kan rent av tala om en viss överproduktion. Det som framförallt behövs är fritidsverksamhet för ungdom, framhåller Set Dahlbeck, en av dem som arbetade med betänkandet.

Ser man på barnavårdsnämndens arbetsstugeverksamhet och folkskolornas fritidsverksamhet så är dessa tämligen lika och vänder sig framförallt till barn i skolåldern.

Vore det inte mera praktiskt om dessa arbetsformer samordnades. Därigenom skulle arbetet säkert bli både effektivare och billigare. Varför skall arbetsstugorna arbeta i skolorna när folkskolestyrelsen har egen fritidsverksamhet? Och varför skall arbetsstugorna konkurrera med ungdomsrådens och ungdomsgårdarnas verksamhet?

Arbetsstugorna har visserligen betytt mycket och gjort en förnämlig pionjärsats i vår stads fritidsverksamhet för barn och i någon liten mån även för ungdom. Men nu får man en känsla av att den verksamhetsformen håller på att överleva sig själv.

Arbetsstugornas anslag skulle säkert vara till mycket större nytta om ungdomsråden och ungdomsgårdarna fick disponera dem till verklig ungdomsverksamhet. En förutsättning är naturligtvis att ungdomsgårdarna förmår fylla sin uppgift och inte glider över till någon sorts barnstugor.

Låt oss arbeta för att få ökad fritidsverksamhet för ungdom. Det är vad som just nu behövs.

— Ungdomsrådsledamoten Carl-Eric Abrahamsson (SSU) är rädd för för mycket centraldirigering av ungdomsarbetet, men en samordning tycker han behövs för att undvika slöseri med skattebetalarnas pengar. I samband därmed instämmer han i betänkandets farhågor för att det ska bli för livlig barnverksamhet. Han vet av erfarenhet att de då tröttnar, när de kommer upp i 15—16-årsåldern.

4.000 till polisen.

I januari fick polisen i Göteborg för första gången pengar av staden till sin ungdomsverksamhet. De 4.000 kronorna skall främst användas till en ny verksamhet, som polismästare E. Fontell inte vill avslöja än.

Man började i augusti 1951 att bjuda in gången framför fruktaffärer och andra upplysta platser till polisstationen i stället för att ideligen köra bort dem. Allt efter känt USA-mönster. Efter diskussion med grabbarna bestämde man sig för att syssla med schack, musik och gymnastik. Förslaget har hittills slagit väl ut.

— Någon dubbling är det inte, hävdar polismästare E. Fontell. Vi ska nämligen vara en genomgångsstation till idrottsklubbar och ungdomsgårdar. Men jag kan ju inte neka till att pojarna trivs och gärna vill stanna.

Uppläggningsen diskuteras med barnavårdsnämnden just för samordningens skull.

PRENUMERATIONSTÄVLINGEN

vanns av Nancy Sundvall, Leif Andersson och Jan Blomqvist. Det blir 100, 50 och 25 kronor till vinnarna. Resultaten var hyggliga, men inte överväldigande.

Göteborgs ungdomens samarbetsorganisation

håller sitt årsmöte torsdagen den 26 mars. Vik dagen!

Dagordning för mötet, uppgift om lokal m. m. lämnas i marsnumret av Vi alla.

Frågor och förslag, som förening önskar få upptagna till behandling av årsmötet skall senast den 1 mars insändas till sekreteraren, Erling Billqvist, Nita-regatan 11, Göteborg V.

BEDRAGNA UNGDOMAR

— Det är bedrägeri att ge ungdomar fel uppgift om den tid de skall stanna på en ungdomsvårds-skola, säger rektor Erik Helldal på Fagared.

”Lönlöst försök? Om barnavårdare och perukstockar” heter en artikel av Per Anders Fogelström i Folket i Bild. Vi alla citerar inledningen och låter rektor Erik Helldal på Fagareds yrkes-skola kommentera.

— Försök aldrig att få rätt mot en myndighet, det lönar sej inte . . .

Det är ord som man hör rätt ofta, men inte gärna vill godkänna. Man har ju sin barnatro på demokratin. Men om man har fäktat en längre tid med klara papper i fickan och vissa möjligheter att göra sej hörd och ändå inte får ett ord till svar . . . då börjar misstron gnaga, skriver Fogelström.

Så här låter historien:

I samband med att jag förra sommaren gjorde en artikel för FIB om kritiken mot det s. k. Kållerredshemmet fick jag uppgift om att bl. a. Stockholms Barnavårdsnämnd vid upprepade tillfällen sänt klienter, unga flickor till hemmet ifråga och sagt dem att de skulle vistas där en kortare tid, t. ex. i tre månader. Vid ankomsten till hemmet hade flickorna fått veta att tiden var minst två år. Detta gav anledning till tårar och nervösa sammanbrott, hungerstrejker, rymningsförsök, undergrävt förtroendet för samhällets organ.

— Jag kontrollerade saken, talade med flickor och deras släktingar, tillskrev ledningen för hemmet, diskuterade med folk inom socialstyrelse och barnavårdsnämnd. Uppgifterna var samstämmiga, det rådde inget tvivel

om att åtminstone barnavårdsnämnden i Stockholm (men förmodligen även nämnder ute i landet) bedragit sina klienter.

I sju inlägg i fyra tidningar (FIB, AT, Arbetaren, Expressen) har jag angripit nämnden, jag har gjort det i diskussioner och föredrag, i öppna och slutna brev. Det enda svar som jag erhållit har varit en skamsen tystnad.

Vår största svårighet.

— Det är en av våra största svårigheter, när vi skall börja med en ny pojke, att han fått felaktigt besked om hur länge han ska stanna, avslöjar rektor Erik Helldal på Fagared i anslutning till Per Anders Fogelströms beska uttalande.

För en tid sedan, ett och ett halvt år ungefär, var det mycket, mycket vanligt att en del assistenter, framförallt i Stockholm, gjorde det lättare för sig på det sättet. Jag har själv suttit som ordförande i barnavårdsnämnden i Lindome och vet hur svårt det kan vara att handskas med pojken och hans familj. För den som inte har tillräckligt med råg i ryggen kan det ligga snubblande nära till hands att säga:

— Det är inte så farligt, det gäller ju bara tre månader.

Socialstyrelsen har många gånger skickat ut sina röda varningslappar till barnavårdsnämnderna med uppmaning att *icke* invagga klienterna i falska förhoppningar.

I själva verket gäller de tre månaderna en första observationstid för pojken eller flickan. När den gått till ända skall socialstyrelsen (Kållerredshemmet hänger däremot i luften utanför socialstyrelsen) ha ett uttalande i fall man tillstyrker att pojken stannar eller inte.

Det gäller ju ett hårdfört klientel och barnavårdsnämnderna har exper-

Vi har FN med oss

Av Gay von Weissenberg

Ett julkort med egyptiska pyramider på till Kjell A:son blev upptakten till Vi alla-artikeln av göteborgsvännen Gay von Weissenberg från Helsingfors. Ungdomsledaren, radiotalaren m. m. fil. mag. G. v. W. är känd långt utanför Finlands gränser. Han är lärare och kursledare för ungdomsledareutbildningen vid socialhögskolan i Helsingfors och har i fem år varit ungdomskonsulent. Nyligen har han varit på FN-uppdrag i Egypten, därav julkortet. Ett europeiskt ungdomsseminarium planeras för 1954, meddelar han.

Det är redan ganska länge sedan ungdomsarbetet fick kämpa hårt för att få ens en liten obetydlig plats i solen. Jämfört med de tider alla äldre och t. o. m. medelålders ungdomsarbetare ännu har i friskt minne, står ungdomsarbetet nu nästan i strålkastarbelysning.

Ett tecken på den vikt man numera tillmäter ungdomsarbetet är, att även Förenade Nationerna och några av dess specialorganisationer, såsom t. ex. UNESCO, WHO och ILO, börjat ägna saken allt större uppmärksamhet. FN

står numera till tjänst med sakkunniga på ungdomsarbetets och ungdomsproblemens område och sänder dem till stater som anholder om dylik expertis, och dessutom planerar FN:s europeiska högkvarter ett europeiskt seminarium kring ungdomsproblemen för år 1954.

UNESCO har för 1953 och 1954 ett överraskande rikt program kring ungdomsfrågan. Detta program omfattar bl. a. anställandet av ledande funktionärer vid UNESCO:s högkvarter att handlägga dess ungdomsprogram, stödåtgärder för nationella samarbetsorgan, konferenser och seminarier, lokala ut-

ter som ansett att det bör skickas till ungdomsvårdsskola. Experterna har ofta rätt, upptäcker vi, pojkarna bör stanna.

Vi blev lovade ...

—Vi blev lovade, klagar de förtvivlat. Vårdtidens längd är ju deras främsta intresse. Jag anser att man bör spela med öppna kort och brukar därför tala om omedelbart att de tre månaderna är en observationstid, förklarar rektor Hell-dal.

För att ytterligare sätta dem in i saken brukar jag läsa upp en stump ur en stadga som ännu inte har kommit ut, men antagligen får följande formulering:

— Vistelsetiden i ungdomsvårdssko-

la skall med beaktande av vad i barnvårdslagen stadgas rörande villkorlig utskrivning bestämmas med hänsyn till vad som ur läkepedagogisk synpunkt framstår såsom lämpligast för elevens anpassning till ett socialt levnadssätt. I andra hand må avgörande betydelse fästas vid utbildnings-synpunkterna. Som regel bör vistelse-tiden icke överskrida ett år från in-tagningsdagen. Avsteg från denna regel må göras, dels då läkepedagogiska skäl tala för ett långvarigare kvar-hållande och dels för att eleven skall kunna avsluta eller vid lämplig tid-punkt avbryta pågående utbildning.

Ärligheten brukar lugna dem. Men det är ovedersägligt att de har blivit utsatta för ett bedrägeri.

bildningskurser för ungdomsledare i underutvecklade länder, åtgärder för att utveckla internationellt ungdomsutbyte, publikationsverksamhet m. m. dyl.

Seminarium i Himalajabergen.

Författaren av dessa rader har haft nöjet och förmånen att vid några tillfällen få vara med på ett hörn i detta vidsträckta arbete. Hösten 1951 sändes jag till Indien för att delta i ett seminarium kring ungdomsproblemen i länderna i sydöstra Asien. Seminariet hölls i Simla i Himalajabergen och samlade delegater från Indien, Burma, Ceylon, Indonesien, Singapore, Australien och Nya Zeeland och lade grunden för ett utvidgat ungdomsarbete och en förbättrad och intensifierad ungdomsvård i de trakterna av världen.

Skandinaver expertis i Egypten.

Senaste höst tillbragte jag nästan 3 månader i Egypten i liknande uppdrag. Egyptiska regeringen hade hos FN anhållit om expertis när det gällde att utveckla ungdomsvården och skapa en generalplan för ungdomens fritidsverksamhet i landet.

Ursprunget till detta initiativ har sitt stora intresse för skandinaviska läsare. Redan 1949 anhöll landet om expertis för studiet av Egyptens sociala problem och skapandet av en generalplan för att få socialvården utvecklad. FN sände då som expert på området dr. Henning Friis, sekreterare i danska statens ungdomskommission och vetenskaplig rådgivare vid det danska socialministeriet. Han förslög att expertis i ungdomsfrågor skulle inkallas i början av år 1952, och så blev det en annan skandinav som fick det uppdraget.

General Naguib positiv.

Som mina läsare säkert kan förstå, är ett dylikt uppdrag ytterst intressant, t. o. m. spännande. Man får grundligt sätta sig in i förhållanden och tänkesätt

så helt olika dem man är van vid, man måste försöka anpassa sina egna erfarenheter och principer efter de möjligheter förhållandena erbjuder och noggrant avväga sina förslags lämplighet. För min del måste jag beklaga, att man gav mig endast knappa tre månader för ett uppdrag, som skulle kräva minst några år om det skall bli väl utfört.

Nu fick jag bara lämna efter mig en statskommitté av lokala sakkunniga att arbeta vidare på detaljerna i vår grundplan, och så får jag hoppas på ett tillfälle till översyn av slutresultatet av kommitténs ansträngningar. Jag hade i alla fall nöjet att framlägga mina förslag för general Mohammed Naguib, som gav planerna sitt varma stöd.

Europeisk grundkurs för ungdomsledare.

Slutligen har jag haft förmånen att utarbeta ett första programförslag för FN:s europeiska ungdomsseminarium 1954, om vilket jag hoppas även göteborgarna snart skall få höra mera, samt ett förslag till grundkurs för ungdomsledare, ämnat att föreläggas olika socialhögskolor i Europa.

Det är möjligt, att mycket avseende icke bör fästas vid dessa båda senaste uppdrag, då det kan hända att de var avsedda mera som ett sätt att utfylla en arbetspaus vid ett uppehåll i Genève, medan jag väntade på vidare order än som ett allvarligt uppdrag, men de visar i alla fall i vilken riktning FN:s intresse i ungdomsfrågan rör sig.

För oss i Skandinavien gäller det bara att gå på i ullstrumporna och utveckla vårt ungdomsarbete och alla dess enskildheter så långt det går. Vi har blickarna riktade på oss, och jag överdriver icke om jag säger, att vi har stora möjligheter att hjälpa och tjäna världens folk genom de erfarenheter vi gjort och gör på detta område.

G. v. W.

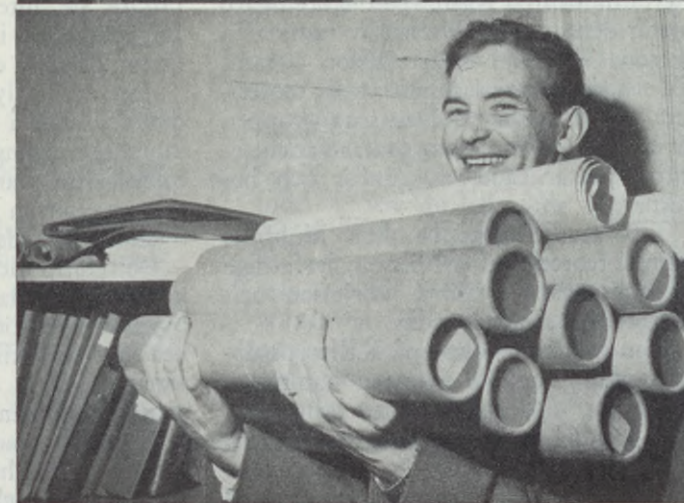
TRÅ NGB OTT

På ena sidan om en lyhörd vägg talar ungdomskonsulent Kjell Andersson (t. h.) med en besökare och på den andra svarar assist. Nils-Ivar Engberg (t. v.) i telefon, allt medan provkörning av ljudfilm pågår. Ungdomsbyrån behöver mer än två rum och mer personal.

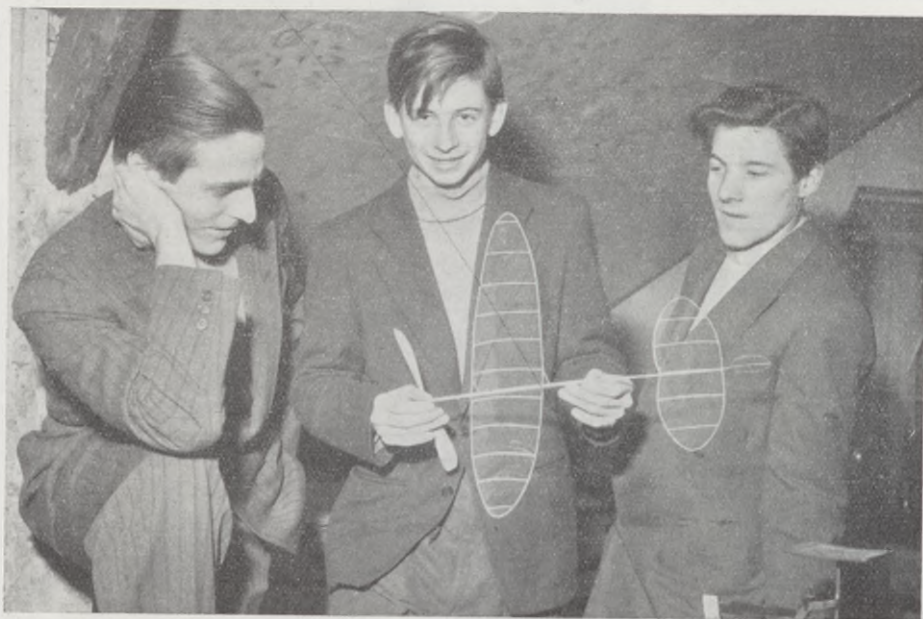

på ungdomsbyrån

Efter en del orienteringsarbete 2 tr upp Ö. Hamngatan 28 hittar man genom en vindlande korridor till ungdomsbyrån, där trådarna i ungdomsarbetet öper ihop. I de två överbelamrade rummen finns till exempel en tidskriftshylla, tyvärr rätt okänd, som borde stå i tystare läsmiljö, där finns föreningsregister och många andra nyttiga register att titta i, ett nyinrättat klipparkiv, utredningar, kartor, konferensbord intill konsulentens skrivbord, där allehanda kommittéer sammanträder. Dit går idrottsinstruktören för att sköta sitt arbete. Vi allas redaktör försöker hitta ett hörn ibland. Ungdomskonsulenten tar emot besökare av alla de sorter, uppehåller kontakten med föreningar, ungdomsråd, sköter personalfrågor o. s. v., o. s. v. Uthyrning av filmapparater pågår dagligen. Ett rum till för att lätta på trängseln är byråns önskemål, där skulle ljudfilmen provköras, diskussioner försiggå i lugn och ro, med mera. T. v. ordnar skrivbiträdet Ulla-Britt Andersson tidskrifthyllan, t. h. visar N.-I. Engberg kartrullarnas mängd.

Modellflyg allvarlig sak:

Trollsländelätta inomhusplan byggs av aeroklubbisterna på Kålltorp. Fr. v. Börje Börjesson, fyrfaldig mästare, Per Nilsson, som konstruerat planet han håller i, och ordföranden Åke Lundin

Modellflygsgrabbar på Kålltorp kan indelas i tre grupper — en rätt liten grupp som tycker det är roligast att flyga, som lever friluftsliv på Sävefältet söndag efter söndag om somrarna, en grupp som föredrar att bygga — i Aeroklubben på Kålltorps ungdomsgård består den gruppen just nu av summa en person, "Pulex" Lennart Olsson — samt till sist de som tjusas mest av att teoretisera och konstruera. Den sista gruppen är en talför skara, som pratar facklitteratur, pratar motorer, jämför och beräknar.

Till tredje gruppen hör klubbens främste teoretiker Per Nilsson, fyrfaldige svenske mästaren Börje Börjesson och ordföranden, Åke Lundin.

Man håller till uppe på Kålltorpsgårdens vind i en väl insuttin kammare, där killar med specialmatte i huvudet och händer i fingrarna har större möjlighet att hävda sig än andra. Flera av de hängivnaste har chalmersstofs i huvudbonaden. Att bygga modellflygplan

är inget leksakspussel för småpojkar, vilket många i Sverige tror, utan sport med otaliga varianter och specialiteter. Försäkrade Börje, Åke och Per.

Genomsnittsåldern bland modellbyggare i England är förresten 27 år, berättade de, inte 17—18 som i Sverige. Inträdesåldern i klubben är 14 år, yngre gossar göra sig ej besvär.

Just nu är flygpojkar uppe på vinden den enda i Sverige som sysslar med inomhusflygning. De har byggt små såpbubblelättan plan av mikrofilm och ballalister efter en amerikansk tidskriftsidé. Svenska rekordet ryker varenda söndag.

De femtio medlemmarna har samtliga konstruerat sina plan själva. Ett enda byggsatsplan förekommer, men det väcker ingen särskild respekt. De små motorerna på en kvarts hästkraft köper man billigt från England.

Kontrollen inom klubben är liten. Det är rätta sättet har man upptäckt att ge grabbarna respekt för egna och andras dyrbara grejor.

TONÅRSKLUBBEN

Resultatet av pristävlingen i nr 4 i fjol om bra tips för sysselsättning av ungdomar i 14—17-årsåldern är nu klart. Första pris vanns av signaturen Slim för bidraget Vad innehåller tidningen. Pristagaren ombedes meddela sig med redaktionen för att komma i åtnjutande av belöningen, en weekend för två på Idrottsgården i Hindås. Övriga deltagare tackas hjärtligt för visat intresse.

Vad innehåller tidningen?

Dela upp deltagarna i grupper (ex. 5 i varje) och ge till varje grupp 10 papper. Förutsättningen är att ett mystiskt manuskript kommit till redaktören (ledaren) och det gäller nu för deltagarna att lista ut hur innehållet i tidningen kommer att se ut. Det enda riktiga i manuskriptets innehåll är rubrikerna på de olika sidorna och dessa är:

1. Tidningens namn
2. Ledarspalten
3. Intervjuer
4. Annonser
5. Olyckskrönikan
6. Föreningssidan
7. Nöjen
8. Idrottsnytt
9. Serier

Tips.

1. Gör ett namn och skriv det baklänges.
2. Skriv något som har med klubbens möte att göra, men utelämna i texten alla vokaler. (För både 1 och 2 gäller att grupperna erhåller lappar med resp. uppgifter).
3. Ledaren är själv intervjuoffret

och det gäller för deltagarna att genom frågor lista ut vilken person han föreställer. Låt varje grupp fråga ex. 5 gånger. Ingen skall naturligtvis tala om vilken person det är utan bara skriva ner det.

4. Ge grupperna ett papper med dels 10 firmanamn och dels med 10 artiklar som dessa firmor handlar med, och det gäller att lista ut vilka saker som hör till vilken firma.
5. Berätta om en olycka utan att tala om var den ägt rum. Ge sedan varje grupp ett sönderklippt vykort och låt dem pussla ihop det för att på så sätt få reda på platsen.
6. Nämn 5 vanliga förkortningar på föreningar och låt grupperna skriva ner de egentliga namnen på föreningarna.
7. Ge varje grupp en lapp där det står ett filmnamn (olika för varje grupp) och låt sedan de olika grupperna medelst pantominer försöka illustrera filmerna.
8. Sätt alla deltagarna i en stor ring. Låt sedan några fotos på bekanta idrottsstjärnor vandra runt i ringen. När alla korten gått laget runt och deltagarna samlats i grupper igen, fråga då vilka idrottsstjärnor de sett.
9. Spela eller gnola en känd melodi ex. Sov du lilla vide och Nu så är det jul igen. Det gäller att av första bokstaven i resp. sånger få första och sista bokstaven i en seriefigurs namn. I detta fall Stålmannen. Gör 5—10 sådana seriefigurer. *SLIM.*

BETALAR NI prenumerationsavgiften 1953 med det inbetalningskort som med-

följer numret slipper ni plågas av dåligt samvete i fortsättningen.

I. K. Puck i full fart på ishockeybanan vid Källtorps ungdomsgård.

ISNYTT FRÅN GÖTET

Ishockeybanan:

I två år har de duktiga pojkarna på Källtorps ungdomsgård grävt och jobbat, innan de den 10 januari i år kunde låta inviga sin verkligt imponerande ishockeybana. Invigningen var festlig med barnavårdsdirektör Gustaf Hedqvist som huvudtalare och Mona-Lisa Englund som populäraste gäst på isen. Strax före starten slöt sig pojkarna samman till I. K. Puck och nu pucklar de friskt varje tisdag och torsdag. Andra dagar hyrs banan ut. Det har talats om att ordna konståkning, så Rune Oscarsson kanske får en rad isprinsessor på Källtorp i framtiden.

Hastighetsåkning:

En del ungdomar har det alltjämt betydligt besvärligare innan de kan sätta skridskorna på isen. Hastighetsåkarna i Idrottsklubben Vega håller till på Härlanda tjärn. Idrottsplatsstyrelsen ger genom vaktmästarna hjälp med banspolning och det är man mycket tacksam för. Men dessförinnan ska ofta snön so-

pas och skottas bort under ett flertimmarsjobb, distanserna mäts upp och isen slipas alldeles blank. Man får arbeta hårt, berättar kamrer Erik Save.

Just nu ligger klubben i beredskap varje söndag för DM-tävlingarna, vilka ska klaras av tre lämpliga söndagar.

Klubbens önskemål är en landisbana på 60 × 180 meter, 1951 var det tal om ett markstycke nedanför Forshaga fabriker. Då var stan positivt inställd.

Bandyn:

Tillfrusna sjöar hoppas däremot Göteborgs Bandyförbund på för sina 91 lag, inklusive juniorlag och pojklag, säger ordf. Ragnar Waller. Man har ett trettiotal platser att välja på för åkningen, i första hand Härlanda Tjärn och Slätta damm.

Ett önskemål är att idrottsplatsstyrelsen spolar upp Rambergsvallen för matcher i division II.

Ispalatset:

Planerna på ett ispalats i samband med Liseberg är en glad nyhet för Gö-

Klagan från

KATRINELUND

Att verklig scouting har sin ytterligt stora betydelse för pojkar och flickors fostran och skapande av gott och sunt kamratskap, därom är vi säkert alla överens. — Men hur skall det gå att åstadkomma riktig scouting, och hur kommer det sig att det blir så mycket av bara halv scouting?

Beträffande pojkar tror jag att en av de stora stötestenarna ligger däri, att pojkar i vår tid är överengagerade. Inte minst de något äldre pojkarna t. ex. i 14—15 års åldern.

Det är inte nu, som när scouting var ny. Då fanns ingen stor konkurrens om pojkisälarna, då drällde det av pojkar som stod i köer för att få vara med på ett hörn. I dag finns det däremot köer av föreningar och sammanslutningar, som vill ha medlemmar och tillslutning. Det har visat sig att t. o. m. fastställande av mötesdag i det närmaste är omöjligt utan att en viss procent är upptagna. Handboll, fotboll, bio o. s. v., för att inte tala om skolarbetet. Fyra läxor tre gånger i veckan och körsång på fredag. — Ibland frågar man sig "Är det för att scoutledaren skall få sina fritidsproblem lösta, som vi behöver scoutarbetet"? Jag tror personligen att en hel del

teborgs skridskoåkare. I slutet av januari tillsattes en kommitté med red. Torsten Henriksson, som redan tidigare intresserat sig för en göteborgsk konstisbana, fastighetsdirektör Frans Pehrsson och chefredaktör Harry Hjärne från Drätzelkammarens andra avdelning, två medlemmar från idrottsplatsstyrelsen och två från lisebergsstyrelsen. Den närmaste anledningen var en skrivelse från SSU.

— Ett ispalats skulle inte bara komma Göteborgs stora skridskointresse att blomstra ännu mer, det skulle också kunna användas för isshow om somrarna och pigga upp stadens nöjesliv, säger Torsten Henriksson.

skolungdomars arbetsdag är så pass krävande, att de inte har någon energi eller lust till någon krävande fritidssysselsättning utan vill helst sjunka ned i en bekväm fåtölj på bio, eller hemma med en veckotidnings seriebilder framför näsan.

Med hänsynstagande till nämnda förhållande, säger det sig självt, att det ställes mycket stora fordringar på en scoutledare, som skall kunna fånga pojkars intresse. Här kommer vi in på frågan ledaren. Var få tag på denna elit av ledare, (som utan ersättning) kan prestera så mycket tid som ett effektivt scoutarbete kräver? Eller som har en stor fond av entusiasm och glöd som verkligen fordras? En ledare som är intresserad av det mesta och som kan litet av varje, men ändå helst inte är engagerad mer än i scouting? Detta är primära fordringar som faktiskt behöver ställas på scoutledare. Därför att så få av oss kan uppfylla dessa fordringar, haltar ock vårt scoutarbete många gånger.

Jag tror också, att ledaren måste ha begåvningen att kunna vara något av en pojke, även i viss utsträckning kunna känna och tänka som en pojke gör — även om åren medfört en stagnation i blodloppet.

En mycket viktig detalj mellan föräldrar och barn anser jag en god kontakt vara. Hur skall vi kunna tro att pojken eller flickan, helt plötsligt skall komma till mor eller far med sina svårigheter och problem för att få hjälp, om det inte sen tidiga år grundlagts en naturlig gemenskap, en god kontakt. För att nå denna goda kontakten kanske föräldrarna får offra både tid och bekvämlighet — och en god portion prestige. Men det utesluter inte att de ändå är en auktoritet. Nej tvärtom. — Men det har inte blivit det genom maktuppfostern. På samma sätt menar jag, är den goda kontakten mellan ledaren och scouten en av de viktigaste förutsättningarna om ledaren verkligen ska få grepp om sina scouter.

Att kunna få och att uppehålla denna kontakt med sina scouter fordrar nog

också något av specialbegåvning. Jag är också övertygad om att det fordras att man lever med patrullen och avdelningen och delar både ljuvt och lett t. ex. vid läger och hajker. En ledare skall naturligtvis vara med då det är frågan om tjo och tjim. Och nog uppskattas det om t. ex. avdelningschefen är något av en häxmästare. — Men det är nog mycket viktigt att han inte är bara det, utan att han också har en innersida, för annars blir det säkerligen ihåligt och detta känner scouterna och ledsnar på leken ganska fort.

Ja, detta var väl mest hur en scoutledare (f. ö. alla ungdomsledare) bör vara beskaffad, enl. min mening, och nog går det att forma ett ideal något så när i teorin. Om jag själv skulle jämföra teori och praktik i egen scoutverksamhet skulle det nog ligga närmast till

hands att vilja dra av scoutblusen och plocka bort ev. "hedersmärken".

Men jag har många gånger hört förestavas — "jag lovar att efter bästa förmåga söka göra —".

Detta är ett löfte och en allvarlig uppoffran, men det är dock under för mildrande omständigheter.

Ulf Svensson

Assistent vid ungdomsgården,
Stora Katrinelund

20.000 FLER ungdomar än två år tidigare fanns det vid årsskiftet 1952—53, meddelar byråchef Ejnar Neymark i "Arbetsmarknaden". 1955 har vi 60.000 och 1960 200.000 fler! Under det närmaste decenniet kommer det att bli allt svårare att skaffa utbildning och arbete för ungdomen.

KRITIK MOT PAM PAM:

— Vi förstår inte idén med ungdomskaféet i Bjurslätt, förklarade uppriktigt några ungdomsarbetare från Örebro, som nyligen gästade staden.

I den nyaste av våra tre ungdomsgårdar i Örebro har vi också ett kafé, men det har genomgång till övriga lokaler och entrén går genom den gemensamma vestibulen. Där kan verkligen kafépubliken dras över till gårdens sysselsättningar, sade örebrogårdens föreståndare Lennart Ulvgren och hans kollega Lars Goben. De var skeptiska mot Pam-Pams avgränsning.

I sällskapet befann sig Örebros energiske ungdomskonsulent Gustav Westman, som haft jobbet sedan 1945. Han berättade att dualismen mellan föreningar och kommunalt inte existerar i Örebro, därför att staden förhållandevis är så liten. Den förebyggande verksamheten i barnavårdsnämnden är sammankopplad med sociala ungdomsrådet, som

är huvudorgan för både föreningsliv och ungdomsgårdar.

Det är en lycklig lösning. Barnavårdsnämnden kan utnyttja hela föreningslivet i sitt förebyggande arbete, till exempel skicka ungdomar till lämpliga frivilliga organisationer.

Och i politiken betyder det att man kan bygga nya lokaler i intimt samarbete med föreningar och barnavårdsnämnd och i enlighet med deras önsningar. Utbyggnaden har för övrigt varit mycket snabb. Numera yttrar vi oss om lokalbehovet vid planeringen av varje ny stadsdel, säger konsulent Westman. Vi tycker det är lika viktigt att föreningarna får bra, fristående lokaler, som att ungdomsgårdarna får vad de behöver.

— Skulle man översätta Örebros system till göteborgsförhållanden skulle det betyda att Göteborgs ungdomens samlingsorganisation och centralkommittén för ungdomsråden slogs ihop till ett. Det låter väl inte så bra för era storstadsöron, förmodade Gustav Westman.

UNGDOMS BYRÅN:

Klipparkivet utökas

På förslag av centralkommittén för ungdomsråden har barnavårdsnämnden beslutat utbygga ungdomsbyråns klipparkiv. Klippen berör den aktuella ungdomsdebatten och initiativ på ungdomsfronten i landet.

Klipparkivet är avsett i första hand för ungdomsledare, föreningsfunktionärer och Vi alla, men vänder sig naturligtvis även till studerande ungdomar, som vill samla rön för en eventuell uppsats, etc.

Nya ungdomsråd.

Ungdomsrådets antal växer. Sedan barnavårdsnämnden under förra året beslutat att rådets verksamhetsfält skall överensstämma med överlärare-distriktens indelning, har rådets antal vuxit och omfattar nu 16 ungdomsråd. De senaste tillskotten, till vilka ledamöter utsågs vid nämndens sammanträde den 30 januari, är Bjurslätt, Ramberget, Frölunda, Kungsladugård och Sanna. Nästa nummer av Vi alla innehåller en förteckning över samtliga ungdomsråd i staden jämte namnförteckning över respektive råds ordförande och sekreterare.

Ny ljudfilmprojektor.

I början av året fick ungdomsbyråen en ny ljudfilmsprojektor, en 16/mm Ampro. Möjligheter till ytterligare service på det området har således i hög grad ökat. Observera notis om filmkurs i detta nummer.

Lokalhyresbidrag och lägerstipendier:

Ungdomsorganisationerna i staden har som bekant möjlighet att hos barnavårdsnämnden ansöka om lokalhyresbidrag och lägerstipendier. Ansökan, som sker på fastställd blankett, skall vara ungdomsbyråen tillhanda senast den 31 mars i år. Blanketter kan hämtas på

ungdomsbyråen från och med den 15 februari.

Ungdomsledarstipendier.

Årets ungdomsledarstipendier skall sökas före den 31 mars på ungdomsbyråen. På förekommen anledning meddelas, att ansökan sökes enskilt av envar. Uppllysningar om principerna för utdelning lämnas av ungdomskonsulenten eller assistent Engberg.

Ungdomsrådets budgetförslag för år 1954.

Även dessa ansökningshandlingar skall vara inkomna till den 31 mars i år. Blanketter kan hämtas på byråen.

Rikskonferensen för landets ungdomsråd.

Delegater från de olika ungdomsråden i landet samlas den 14—16 maj i år till konferens i Göteborg med Göteborgs-ungdomens Samarbetsorganisation och Centralkommittén för ungdomsråden som inbjudare. Den tillsatta organisationskommittén ligger hårt i arbete för att inom snar framtid kunna presentera konferensens program. Ordförande i denna göteborgskommitté är Anders Sundvall och andra medlemmar är Curt Bergström, generalsekreterare, Erling Billqvist, matdetaljen, Sven Olof Nilsson, press, Knut Hast, förläggning, Nils Ivar Engberg, mötesbyrå och Kjell Andersson, program och utflykter.

Göteborgskommittén hade den 15 jan. ett sammanträde med Hans Jensen från Lidköping och Gunnar Ekegård från Uppsala, d. v. s. de båda topparna inom rikskonferensens organisationskommitté.

ATELIERTEATERN ordnade 20 januari en livligt besökt extraföreställning med diskussion av H. C. Branners System, ett verk skrivet av en rättrogen psykoanalytiker och i Göteborg regisserat av Hans Råstam, assistent på Majornas ungdomsgård. Barnavårdsnämndens ungdomsledarkurs var inbjuden. Analytikern fru Signe Bratt inledde eftersnacket där många skiftande synpunkter framfördes.

ATT VISA FILM

Vårterminens kurser för ungdomsledare äger rum följande tider på KFUM, Parkgatan 11. Den 23, 24, 25 februari, nästa kurs den 23, 24, 25 mars, sista kursen den 20, 21, 22 april. Varje kväll kl. 19.30. Kursavgift kr. 2: —. Anmälan till ungdomsbyrån, tel. 17 09 20. Kursledare: Ungdomskonsulent Kjell Andersson och assistent N.-I. Engberg.

Kursprogram: Filmens princip. Projektorns konstruktion. Manöverorgan. Projektorns elektriska konstruktion. Projektorvård, Ljudfilmprojektorn. Projektorns anslutning. Projektorns laddning. Hur man ordnar filmföreläsningar. Felsökning. Återspolning. Filmskador. Filmskarvning.

Efter genomgången kurs erhåller godkänd deltagare certifikat, som berättigar vederbörande att handha barnavårdsnämndens filmprojektorer. Dessa utlånas gratis till ungdomsorganisationerna i staden.

UNGDOMSPOLIS: En välutbildad ungdomspolis och en ideell förening med en kärna av "fördettor" — något i stil med Länkarna — vore de rätta medlen att röja upp med ungdomsbrottsligheten i Stockholm, säger Skrubba-chefen Harry Freyne i en intervju i Aftontidningen.

OKONSTNÄRLIGT: När Kalle Anka kastas upp i luften och faller rakt ner i en damm tycker barnen naturligtvis att detta är roligt... Utmärkande för dessa filmer är emellertid också att de i motsats till folksagorna saknar mening och inre sanning. Det vill med andra ord säga att de slår sönder ömtåliga kvaliteter hos barnen. Varje barn är en konstnär, men de tecknade amerikanska filmerna är djupt okonstnärliga.

Bengt Widebäck i AP

till sist

Jan-Erik Wikström
Red.-sekr. i Gymnasist-
bladet

Sveriges enda regelbundet utkommande gymnasisttidning är Gymnasistbladet, tryckt i Göteborg o. spridd över hela landet. Redaktionssekreteraren heter Jan-Erik Wikström o. läser litteraturhistoria och nordiska språk vid Högskolan, när han inte funderar på vilka som skall övertalas att medarbeta utan arvode. Svärmeri och kärlek hette en debattartikel i sista nummer, en annan har handlat om vapenvägran.

Gymnasistbladet är ett språkrör för Fria Kristliga Gymnasiströrelsen och red.-sekr. Jan-Erik representerar tidningen i FKG:s riksstyrelse. Senare i vår efterträder han HT-journalisten Bengt Schöier som redaktör och flyttar alltså ett pinnhål uppåt inom den två man starka redaktionen.

Framtidsplanerna inom FKG innehåller bland annat en ledarvecka för gymnasister på Lidingö i juni. Där tänker man ge de blivande ungdomsledarna något av den sociala bakgrunden till deras allt mer ansvarsfulla arbete. Jan-Erik lämnar detaljer i sitt blad.

Westins Ateljé,
ÖTTERLÄNGGATAN 26 11367
STOCKHOLM - TEL. 212522

**Märken, Utmärkelsetecken,
Medaljer, Plaketter
och Sportpiser**

Begär katalog, förslag och prisuppgifter

"Musiken i ungdomsarbetet"

Ungdomsledarkursen i Centralkommitténs för ungdomsråden regi inbjuder till en weekendkurs den 7—8 mars 1953 på pensionat Solgården Stenungsund.

Medverkande:

Musikdirektör Kurt Ljungberg,
Fru Birgit Wallman, folkdanslaget Victoria m. fl.

Barnavårdsnämnd, folkhögskola, ungdomsbyrå, föreningar och polis vill gärna ta sig an barn- och ungdomars frid.
Trollsländelaras inomhusplan byggd av areoklubbarerna på Källtorp. Fr. v. Börje Börjesson, livslång medlem. Per Nilsson, som konstruerat planet har tillät 3, och ordföranden Åke Ljunger.

Program:

Lördag 16.45 Avfärd från Gustaf Adolfs Torg med buss.
Middag. Kursen öppnas.

Program:

"Program och programkomposition". Föreläsning av Kurt Ljungberg.

"Lördagskväll" Ett samkvämsprogram under medverkan av Kurt Ljungberg, fru Wallman och folkdanslaget Victoria.

Filmföreläsning. Kaffe.

Söndag.

Frukost.

"Vad skall vi spela och sjunga?" Kurt Ljungberg. Medverkande: fru Wallman. "Att lyssna på musik." Kurt Ljungberg. (Grammofonillustrationer).

Lunch.

Diskussionsstund. "Aktuellt kring en tävlan".

Kl. 16 Hemfärd.

Praktiska tips:

Anmälan göres till barnavårdsnämndens ungdomsbyrå, tel. 17 09 20, senast den 3 mars. Kursen kostar 15:— (starkt reducerat pris), i vilken summa ingår mat, logi (inkl. sänglinne) samt resorna till och från Stenungsund med buss.

Föreningar och ungdomsgårdar uppmanas om möjligt att ytterligare stödja ev. kursdeltagare. Ett begränsat antal stipendier å 5:— kan dessutom sökas hos ungdomskonsulenten.

Vänta ej med anmälan — deltagarantalet är begränsat.

Centralkommittén för Ungdomsråden
Kurskommittén.

Anslog, Papper, stilar, bilderna på boken
Skärning

BUSSBESTÄLLNINGEN

Lilla Nygatan 1

Telefoner: 11 6897 - 130490

Servicecentral

för beställningskörningar med buss
Moderna turistvagnar för in- och utlandstrafik

ÖRNEFELDTS TRYCKERI

Smedjegatan 6 Göteborg

tidskrifter kataloger

broschyrer affischer

blanketter

Gör som 100-tals andra samman-
slutningar

Anlita vår

FÖRENINGSTJÄNST

för duplicering och distribution av
kallelser och protokoll

Har Ni ofta återkommande med-
delanden skulle det kanske löna
sig att lägga upp adressplåtar.

RÄDGÖR MED OSS

ERIC T. **Fresk** A/B

snabb säker service

Förenings- och Klubbledare!

Förslag till ny programpunkt:

Spridning av god litteratur

Diskutera med oss olika möjligheter att sprida ett urval av Bonniers bästa böcker
i utomordentligt vackra band och till verkligt låga priser.
En insats i folkbildningens tjänst och samtidigt ett tilltalande sätt att skaffa sig
goda extraförtjänster.

BONNIERS FOLKBIBLIOTEK

Stampgatan 10, Gbg

Tel.: 19 45 23, 19 05 02, 19 47 66

